

de opfylder betingelserne om at være individuelt og konkret forfulgt. Asylsystemet har til formål at give beskyttelse til personer på flugt, som er individuelt forfulgt. Vi kan ikke ved hjælp af asylsystemet yde beskyttelse til en hel befolkning, fordi den er truet af krig.

Skal vi så stille irakernes asylsager i bero? Udlændingemyndighederne overvejer løbende, om der er grundlag for at standse behandlingen af irakernes asylsager. Indtil videre har vi ikke truffet en sådan beslutning. Det er der to grunde til. En del af de irakiske asylansøgere får rent faktisk asyl, fordi de som desertører har risiko for individuel forfølgelse. En generel standsning af asylsagsbehandlingen ville jo betyde, at de, der er berettiget til asyl, måtte vente på en afklaring af deres sag.

For det andet vil jeg nævne, at der ikke sker nogen tvangsmæssig hjemsendelse af afviste asylansøgere i den nuværende situation.

Beslutningsforslaget går jo ikke kun ud på at standse hjemsendelserne. Det rummer også andre og mere vidtgående aspekter. Forslagsstillerne foreslår f.eks., at de afviste irakiske asylansøgere skal have midlertidig opholdstilladelse.

Det kan regeringen ikke støtte. Irakere, der får afslag på asyl, skal ikke tvinges hjem, så længe situationen er uafklaret i Irak, men de skal på den anden side ikke stilles bedre end asylansøgere fra andre lande. Hvis asylsystemet skal have mening, må det få konsekvenser, at en ansøger har fået afslag på asyl. Udgangspunktet er, at sådan en ansøger skal vende hjem.

Det forhold, at vi i særlige tilfælde ikke ønsker at tvinge nogen hjem til en vanskelig situation, betyder ikke, at vi af den grund skal rokke ved hele asylsystemets troværdighed ved at tildele alternative opholdsgrundlag. Regeringen kan altså ikke støtte beslutningsforslaget.

For at konkludere: Hr. Ole Sohn har intet som helst belæg for i medierne at påstå, at irakere sendes hjem til den visse død. Jeg vil bede ham om her fra talerstolen at trække den udtalelse tilbage. Den er meningsløs, grundløs og vidner om, at han ikke ved, hvad der foregår, og hvad der er gængs praksis.

Det skyldes måske, at han ikke var i udvalget, dengang jeg redegjorde for det. Det er så også i orden, når bare han nu trækker den udtalelse tilbage.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg medgiver, at mit menneskesyn er – for at sige det på jysk – noget forskelligt fra ministerens. Jeg finder det meget specielt, at vi den ene onsdag efter den anden i Folketinget hører statsministeren fortælle om tyrannen Saddam Hussein, om de forfølgelser af anderledestænkende og folkedrab, der finder sted, når så folk, der har forsøgt at gøre oprør mod det styre og kommer til Danmark og søger asyl, får afvisning herpå og får at vide af de danske myndigheder, at de skal rejse hjem. Så mener jeg, der er tale om en inhuman holdning, og den mening agter jeg at vedblive med at fremkomme med. Det må ministeren være indstillet på.

Jeg håber, at ministeren hørte radioavis her til middag, hvor det blev meddelt, at FN faktisk har anbefalet, at man stopper behandlingen af asylsager netop på grund af forholdene i Irak. Så måske var det ministeren, der skulle prøve at få opdateret sin aktuelle viden om forholdene i Irak, sådan at der bliver en overensstemmelse mellem den officielle politik, som statsministeren giver udtryk for, og den måde, som vi behandler de mennesker, som er i nød, på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var en lidt besynderlig måde at afvise det her beslutningsforslag på.

Et af argumenterne fra integrationsministerens side var, at man ikke vil rokke ved asylsystemet. Hvis det var sådan, at ministeren havde gjort sig den ulejlighed at læse beslutningsforslaget, herunder bemærkningerne, så ville ministeren kunne se, at man ikke med det her beslutningsforslag har til hensigt at rokke ved asylsystemet. Det er ikke meningen, at man med det her beslutningsforslag skal give dem asyl. Det, der bare er meningen, er, at man skal tage udgangspunkt i virkeligheden.

Virkeligheden er jo, at de her mennesker ikke kan sendes hjem. Virkeligheden er, at der er ved at blive krig i Irak, og virkeligheden er så også, at integrationsministeren er fuldstændig ligeglad.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Har ministeren noget imod, at vi lige tager en tre-fire stykker, så kan ministeren lige skrive tingene ned?